

Ε

ἐᾶν 1. Ἐπιτρέπω, allow/permit, Παρμενίδης 8.7 οὐδ' ἐκ μὴ
 εόντος ἐάσω φάσθαι σ' οὐδὲ νοεῖν 2. Ἀφήνω, let go, Παρμε-
 νίδης 8.17 τὴν μὲν ἐᾶν ἀνόητον ἀνώνυμον.

ἐαυτοῦ. Τοῦ ἐαυτοῦ του, of himself, Ἡράκλειτος 17 οὐ γὰρ
 φρονέουσι τοιαῦτα πολλοί, ὅκοσοι ἐγκυρεῦσιν, οὐδὲ μαθόντες γινώ-
 σκουσιν, ἐωυτοῖσι δὲ δοκέουσι 115 ψυχῆς ἐστι λόγος ἐαυ-
 τὸν αὔξων 116 ἀνθρώποισι πᾶσι μέτεστι γινώσκειν ἐωυτοῦς
 καὶ σωφρονεῖν Παρμενίδης 8.29 ταυτόν τ' ἐν ταύτῳ τε μένον καθ'
 ἐαυτό τε κεῖται 8.57 ἐωυτῷ πάντοτε τωούτῳ Ἐμπεδοκλῆς 29.3
 ἀλλὰ σφαῖρος ἔην καὶ πάντοθεν ἴσος ἐαυτῷ Φιλόλαος 11.10
 οὐδὲν τῶν πραγμάτων οὔτε αὐτῶν ποθ' αὐτὰ οὔτε ἄλλο πρὸς
 ἄλλο 20 αὐτὸς ἐαυτῷ ὅμοιος Ἀναξαγόρας 3.4 πρὸς ἐαυτὸ
 δὲ ἕκαστόν ἐστι καὶ μέγα καὶ σμικρὸν 6.5 οὐδ' ἂν ἐφ' ἐαυτοῦ
 γενέσθαι 12.3 ἀλλὰ μόνος αὐτὸς ἐπ' ἐωυτοῦ ἐστίν. εἰ μὴ γὰρ
 ἐφ' ἐαυτοῦ ἦν, ἀλλὰ τέω ἐμέμεικτο ἄλλω 12.8 μόνον εόντα ἐφ'
 ἐαυτοῦ Διογένης 6.4 εἰς τὰ σκέλη ἑκατέρω τὰ παρ' ἐαυτῇ
 6.11 τὴν χεῖρα τὴν παρ' ἐαυτῇ Δημόκριτος A 135 (DK II 115,
 28), τὸν ἥλιον ἀπωθοῦντα ἀφ' ἐαυτοῦ 84 ἐωυτὸν πρῶτον
 αἰσχύνεσθαι χρεὼν τὸν αἰσχροῦ ἔρδοντα 88 ὁ φθονέων ἐωυτὸν
 ὥς ἐχθρὸν λυπέει 114 βέλτερον ὑφ' ἐτέρου ἢ ὑφ' ἐαυτοῦ ἐπαι-
 νέεσθαι 174 καὶ δέδοικε καὶ ἐωυτὸν κακίζει 191.20 μακαρίζειν
 ἐωυτὸν 234.2 τὴν δὲ ταύτης δύναμιν ἐν ἐαυτοῖς ἔχον-
 τες οὐκ ἴσασιν 241 πόνος συνεχῆς ἐλαφρότερος ἐαυτοῦ συνη-
 θείη γίνεται 252.3 μήτε ἰσχὺν ἐαυτῷ περιτιθέμενον παρὰ τὸ
 χρηστὸν τὸ τοῦ ξυνοῦ 264.2-4 αἰδεῖσθαι ἐωυτοῦ . . . ἐωυ-
 τὸν μάλιστα αἰδεῖσθαι 266 οὐδενὶ γὰρ ἄλλω ἔοικεν ἢ ἐωυτῷ
 277 ἦν δέ τις ποιῆται (sc. παῖδα) ἀπὸ ἐωυτοῦ 2. Δικός του,
 his own, Ἡράκλειτος 129 Πυθαγόρης Μνησάρχου ἱστορίην ἥσκησεν
 ἀνθρώπων μάλιστα πάντων, καὶ ἐκλεξάμενος ταύτας τὰς συγγρα-
 φὰς ἐποίησατο ἐαυτοῦ σοφίην, πολυμαθίην, κακοτεχνίην Ἐμ-

πεδοκλής 22.1 ἄρθρια μὲν γὰρ ταῦτα ἐαυτῶν πάντα μέρεσσιν 110.9 σφῶν αὐτῶν ποθέοντα φίλην ἐπὶ γένναν ἰκέσθαι Δημόκριτος 3 ὑπὲρ τε δύναμιν αἰρεῖσθαι τὴν ἐωυτοῦ καὶ φύσιν 191. 19 παραβάλλοντα τὸν ἐαυτοῦ βίον πρὸς τὸν τῶν φανλότερον προησσόντων 253.2 τοῖς χρηστοῖσιν οὐ συμφέρον ἀμελέοντας τῶν ἐωυτῶν ἄλλα προήσσειν· τὰ γὰρ ἴδια κακῶς ἔσχεν.

ἐβδομάς. Ἑβδομάδα, week, Ἐμπεδοκλής 153 a τὸ γοῦν βρέφος τελειοῦσθαι ἐν ἑπτὰ ἐβδομάσιν.

ἐγγύς. Πλησίον, near, Ἀρχύτας 1.34 ὥσπερ ἐπὶ βελῶν· τὰ μὲν ἰσχυρῶς ἀφιέμενα πρόσω φέρεται, τὰ δ' ἀσθενῶς, ἐγγύς 1.42 τὰ ἐγγύς τῷ στόματος τρυπήματα. Πρβλ. πρόσω, πόρσω.

ἐγείρεσθαι. Ξυπνῶ/ἐγείρομαι, wake up/rouse, Ἡράκλειτος 1.8 τοὺς δὲ ἄλλους ἀνθρώπους λανθάνει ὁκόσα ἐγερεθέντες ποιοῦσιν 21 θάνατός ἐστιν ὁκόσα ἐγερεθέντες ὀρέομεν, ὁκόσα δὲ εὐδοντες ὕπνος. || **ἐγρηγορώς.** Ξυπνητὸς/σὲ ἐγρήγορη, awake, Ἡράκλειτος 26 ἄνθρωπος . . . ἐγρηγορῶς ἀπτεται εὐδοντος 88 ταῦτό . . . ἐγρηγοροῦς καὶ καθεῦδον 89 τοῖς ἐγρηγοροῦσιν ἓνα καὶ κοινὸν κόσμον εἶναι. Πρβλ. εὐδειν.

Ἑγερσις (ἀντίθ. *Εὐναίη*). Ἑγερση (προσωποπ.), Awakening (personif.), Ἐμπεδοκλής 123 καὶ *Εὐναίη* καὶ Ἑγερσις.

ἐγερτί. Ἀγρυπνα, wakefully/vigilantly, Ἡράκλειτος 63 καὶ φύλακας γίγνεσθαι ἐγερετὶ ζώντων καὶ νεκρῶν.

ἐγκάρδιον. Βάρος στὴ συνείδηση, weighing on conscience, Δημόκριτος 262.4 ἀδικεῖ, καὶ οἱ τοῦτο ἐγκάρδιον ἀνάγκη εἶναι.

ἐγκαταβυσσοῦσθαι. Εἰσδύω, penetrate, Δημόκριτος A 77 (DK II 103.22) ἐγκαταβυσσοῦσθαι τὰ εἰδῶλα διὰ τῶν πόρων εἰς τὰ σώματα. Πρβλ. παραδύεσθαι.

ἐγκέφαλος. Ἐγκέφαλος, brain, Φιλόλαος 13.4 ἐγκέφαλος δὲ <σαμαίνει> τὰν ἀνθρώπῳ ἀρχάν, καρδία δὲ τὰν ζῶον.

ἔγκλημα. Ἀντικείμενο κατηγορίας/ἀδίκημα, accusation/in-